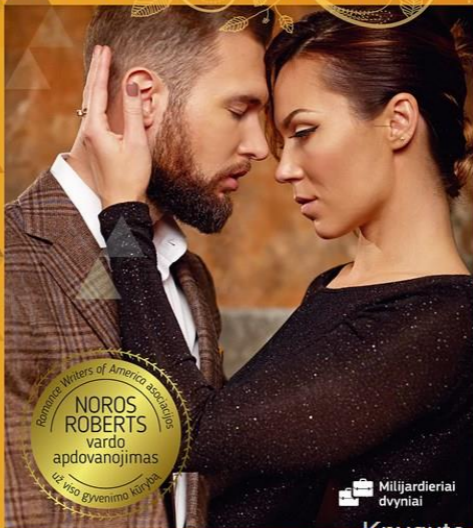

Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

CAROLE MORTIMER

Ji pavergė Aleksandrą Sterną

2017 kovas-balandis

Romance Writers of America asociacijos
NOROS
ROBERTS
vardo
apdovanojimas

už viso gyvenimo kūrybą

Milijardieriai
dvyniai

Knygute.lt

Carole Mortimer
(Kerol Mortimer)

**JI PAVERGĖ
ALEKSANDRĄ STERNĄ**

Dviejų knygų serija
"*Milijardieriai dvyniai*"
Antra knyga

Versta iš Carole Mortimer, *The Taming of Xander Sterne*, 2015

© Carole Mortimer, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Ramunė Puzaraitė, vertimas iš anglų kalbos, 2016

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2017

ISBN 978-609-03-0186-9

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2017

Pirmas skyrius

- Darijau, suprantu, savaitės pabaigoje išvažiuoja medaus mėnesio, bet tikrai nenoriu, kad toms dviem savaitėms, kol nebūsi, prikabinatum man auklę! - Ksandras susiraukęs dėbčiojo į brolių dvynį.

Šis sėdėjo kitoje kambario pusėje, Ksandro apartamentuose Londone.

- Ji ne auklė, tik žmogus, kuris padės tau padaryti tai, ko kol kas negali, pavyzdžiui, nueiti į dušą, sugrįžti, nusišluostyti ir apsirengti, vairuoti.

- Turime kompanijos vairuotoją.

- Bet nėra, kas padarys visa kita, - atkirto brolis. - Arba kas paruoš tau valgyti.

- Dėl Dievo meilės, Darijau, juk praėjo jau šešios savaitės nuo kojos lūžio.

- Trijose vietose ir dar prireikė operacijos. Net pastovėti negali ilgiau nei dešimt minučių.

Darijus akivaizdžiai neketino nusileisti.

Ksandras niūriai spoksojo į brolių suprasdamas, kad viskas, ką jis sako, - tiesa.

- Juk svarbiausia ne tai, ką galiu ir ko negaliu padaryti, ar ne?

Galų gale jis nuolankiai atsiduso.

Darijus sustingo.

- Ką turi omenyje?

- Sakau, kad nenoriu mirti. Taip, važiavau automobiliu, kai nederėjo, ir taip, tikrai suknežinau automobilį į elektros stulpą, bet, laimei, niekas daugiau nenukentėjo. Bet aš netyčia, Darijau, - kimiai pakartojo.

- Visi supyksta, Ksandrai, - švelniai pasakė Darijus.

- Manopyktis augo kelis mėnesius.

- Žinau.

Ksandras sumirksėjo.

- Tikrai?

Dvynys linktelėjo:

- Tu ir dirbai, ir žaidei per smarkiai. Lyg kažko ar ko nors vengdamas.

- Daug iš to naudos.

Jei Ksandras turėtų jėgų, būtų tuojau perėjęs kambarį.

Prieš šešias savaites jis pirmą kartą gyvenime sužinojo turįs įkarščio. Ne kokios ilgai smilkstančios ugnelės kaip brolio, o nesuvaldomo vulkano galios, kuri nutrūko nuo pavadžio ir Ksandras troško primušti kitą vyrą kone

iki mirties.

Reikia pripažinti, kad pastarasis garsiai iško-
neveikė moterį, tą vakarą kartu su juo atva-
žiaivusią į prabangų Londono klubą, priklausantį broliams Sternams. Viskas Ksandriui labai priminė vaikystę, kai taip su jų motina elgdavosi tėvas.

Tačiau noras prilupti žmogų sukrėtė Ksandrą iki širdies gelmių, jis savimi nebepasitikėjo. Iki to vakaro dar nejautė troškimo ką nors prikultti. Net tėvo, kuris vaikystėje dažnai karšdavo kailį.

Lomaksas Sternas jau dvidešimt metų miręs: prisigėręs nusirito nuo laiptų šeimos namuose Londone. Dėl jo mirties neraudojo nei žmona, nei dvyniai sūnūs.

Lomaksas Sternas buvo šiurkštus ir peštukas, bjauraus būdo.

O prieš šešias savaites Ksandras mirtinai persigando suvokęs, kad ir jis, sulaukęs trisdešimt trejų, turi tokį patį temperamentą.

- Kaip manai, kas šią įtampą pirmiausia sukėlė? - smalsiai sužiuro Darijus.

Ksandras nusišiepė.

- Nežinau. Nors ne, žinau, - jo kakta išsilygino. - Prisimeni, kai prieš du mėnesius lankė-

mės Toronte? Prisimeni Bankų korporacijos vadovą? Ėjome vakarienės su juo ir jo žmona.

- Ir jis visą vakarą iš aukšto su ja kalbėjo, todėl nusprendėme verslo su juo nepradėti. Spėju, kad tokia ir buvo tavo kelis mėnesius gniaužto pykčio priežastis?

- Ir man taip atrodo, - pritarė Ksandras.

- Ir tada, ir prieš šešias savaites susitvardei, Ksandrai, - nekantriai paprieštaravo Darijus. - Tiesiog pamiršk. Viskas baigėsi.

Ir Ksandras būtų norėjęs taip lengvai numoti ranka.

- Esu tau, Darijau, nuoširdžiai dėkingas, kad prieš keturias savaites persikraustei čia, bet kažgi ar norėčiau, kad dabar su manimi gyventų svetimas žmogus, - tiesą sakant, Ksandras nekantravo vėl vienas pats mėgautis savo apartamentais. Jis nusišiepė. - Esu dėkingas, Darijau. Tik neįsivaizduoju, kad galėčiau kitas dvi savaites kas rytą sėdėti prie pusryčių stalo su tavo pasamdytu raumeningu vyru Semu Smitu, kuris turės vaidinti ir auklę, ir mano sarginį šunį, kol būsi išvykęs.

Darijus suprunkštė.

- Vargu ar norėčiau, kad kaimynai atkreiptų dėmesį, jog gyveni su vaikinu, kuris nėra tavo

brolis.

Ksandras, brolių Sternų dvynys, garsėja ple-
vėsos reputacija, sklando gandai, kad turi su-
kaupęs ištisą moterų katalogą, juo ir žiniask-
laida domisi. Todėl tikrai taip, jie ištisą dieną
tikrai turėtų apie ką pliaukšti, jei suuostų, kad
Ksandras apartamentuose gyvena su vyru.

- Tavo laimei, nieko panašaus nenutiks. Sa-
manta Smit - moteris, - ramiai paaiškino Dari-
jus.

Ksandras net į priekį palinko.

- Sem Smit *moteris*?

- Malonu girdėti, kad per avariją tavo klausas
nenukentėjo, - paerzino brolis.

Darijus tikrai nepaskubėjo pasidalyti šiuo
gabalėliu informacijos!

Ksandras susiraukė:

- Neturėtum taip džiūgauti, palikdamas ma-
ne visiškoje tos moters malonėje visas dvi sa-
vaites!

- Paprašysiu, kad ji tau būtų švelni, - pašie-
pė Darijus.

- Labai juokinga, - išsiblaškęs burbtelėjo
Ksandras. Jau vien mintis, kad su juo apsigy-
vens kažkokia nepažįstamoji, kėlė nerimą. - Iš
kur ją pažįsti?

Darijus šyptelėjo.

- Ji Mirandos draugė. Sema jai tikrai patinka, taip patinka, kad paprašė ne visą dieną padirbėti šokių studijoje, kol grįšime iš medaus mėnesio. Ak, ir jos dukrelė lanko Mirandos šokių pamokas.

- O čia jau stabtelėk! - Ksandras tildydamas pakėlė ranką, giliai alsuodamas iš susijaudinimo. - Neminėjai, kad ji turi vaiką. Ką ji darys su mergaite, kol gyvens čia su manimi?

- Savaiame suprantama, atsiveš čia, - numojo ranka brolis tarsi į paprasčiausią dalyką.

- Ar esi visiškai beprotis? - pratrūko Ksandras ir pasiremdamas ramentais pakilo ant kojų. - Darijau, juk *papasakojau*, kas prieš šešias savaites atsitiko klube. Juk aiškinau, kaip pradau savitvardą, o dabar atsiunti su manimi gyventi kažkokį vaiką? Kiek metų ponios Smit dukteriai?

Jis žinojo, kad Mirandos šokių pamokos skirtos mokinukams nuo penkerių iki septyniolikos.

- Regis, penkeri.

- Ketini leisti moteriai atsivežti penkiametį vaiką į mano butą gyventi su manimi? - stengdamasis nusiraminti Ksandras giliai kvė-

pavo. – Juk čia Endės sumanymas?

Ksandras labiau teigė nei paklausė:

– Papasakojai, kas man atsitiko, ir...

– Nesakei, kad negalima, – sunerimęs prisimerkė Darijus.

– Nerūpi man, pasakojai Endei, ar ne, kas tą naktį man nutiko, – nekantriai mostelėjo Ksandras. – Ji juk bus tavo žmona ir mano brolienė. Bet man *tikrai* rūpi, kad ponija Smit ir jos mergytė ketina čia likti, o tai, ko gero, Endės būdas parodyti, kad nevirstu į monstrą, kaip pats manau. Naivus mėginimas priversti mane apie save galvoti geriau.

– Atsargiau, Ksandrai, – tyliai perspėjo Darijus.

Ksandras nepatenkintas paklausė perspėjimo.

– Gyvenimas – ne pasaka, Darijau. O jei taip, esu tos pasakos pabaisa, o ne princas!

Brolis įdėmiai nužvelgė Ksandrą ir švelniai prabilo:

– Žinai, Ksandrai, kaip kartą pasakė Miranda, gana aiškiai, kiek prisimenu, – Darijus mažliai pritilo. – Visas gyvenimas sukasi ne apie tai, ką darai ar ko nori. Kita vertus, ar tau netoptelėjo, kad Samanta Smit – vieniša mama? Kad

jai gali reikėti pinigų, kuriuos sumokėsiu, jei ji, kol manęs nebus, čia atvažiuos ir pavaidins tavo auklę ir sarginį šunį.

Bet jei tos moters elgesys pažadins bjaurų jo charakterį, kurį tik ką sužinojo turįs? Arba jos dukterė? Tada Darijui baigtųsi visi juokai? O Ksandras niekada sau neatleisų, jei kurią nors jų užsipultų. Tada iš tiesų pavirstų tokiu monstru, koks buvo tėvas.

Darijus nepatenkintas suraukė kaktą.

– Klausyk, kiek žinau, Miranda už ją laiduoja, be to, moteriai reikia pinigų, kuriuos gaus, jei atvažiuos ir pagyvens su tavimi, kol mūsų nebus. Istorijos pabaiga.

Ksandras nepritarė.

Taip, jo apartamentai užtektinai dideli kad ir tuzinui žmonių – galėtų visi gyventi kartu vienas kitam nekliudydami. Be šešių svečiams skirtų miegamųjų *en suite* čia dar yra sporto salė, namų kinas, dvi svetainės, medžiu iškaltas kabinetas, didžiulis oficialus valgomasis ir dar didesnė virtuvė.

Bet juk ne tai svarbiausia?

Svarbiausia, kad Ksandras nenori dalytis savo erdve nei su nepažįstama moterimi, nei su jos penkiamete dukrele.

Bet kiek iš tiesų šansų jis turi net nebandyti? Darijus parodė visą brolišką meilę, atsikraustė čia ir juo rūpinosi nuo tada, kai Ksandrą prieš mėnesį paleido iš ligoninės.

Ar sąžininga kelti broliui dar daugiau rūpesčių, kai Darijus su Miranda skuba medaus mėnesio?

Deja, Ksandras atsakymą į šį klausimą jau žinojo.

Antras skyrius

- Ar ponas Sternas mielas žmogus, mamyte?

- tyliai paklausė Deizė, kai jiedvi sėdėjo ant galinės Darijaus Sterno atsiųsto limuzino sėdynės.

Ar Aleksandras Sternas mielas žmogus?

Prieš dvi dienas Sema kartą jį sutiko per pokalbį su abiem broliais Sternais, kai Deizė buvo mokykloje.

Todėl šis klausimas nelengvas – Aleksandras tądien leido kalbėti beveik vien broliui. Jis prie pokalbio prisidėjo tik pabaigoje: papylė kokį tuziną klausimų apie dukrelės mokyklos reikalus ir labiausiai domėjosi, kiek laiko dukra iš tiesų bus jo apartamentuose.

Semai tapo aišku – dvi savaites naujasis darbdavys pakęs ją savo namuose, bet tikrai nenusiteikęs šalia matyti ir jos dukterį.

Dėl tokios nuostatos Sema nedžiūgavo.

Bet ne elgetos sprendžia.

Ji ne visada buvo tokios sunkios finansinės būklės. Buvęs vyras Malkolmas turtu nė iš tolo neprilygo broliams Sternams, bet vis dėlto jo

verslas buvo sėkmingas, vyrui priklausė didžiulis namas Londone, viena vila pietų Prancūzijoje ir kita Karibuose.

Kai jiedu pirmą kartą susitiko, jai buvo dvidešimt, Malkolmui trisdešimt penkeri. Buvo kukli asistentė, o jis – kompanijos savininkas. Samantą iškart pavergė jo mandagumas, išprusimas, tamsūs plaukai. Malkolmas buvo sėkmės lydimas verslininkas ir akivaizdžiai jautė jai tą patį, jausmai buvo tokie stiprūs, kad vos po dviejų mėnesių pažinties jie susituokė.

Sema buvo romantikė, įsimylėjusi savo gražulį vyrą. Tėvai buvo mirę jau prieš daugelį metų, augdama ji keliavo iš vienu globėjų pas kitus. Jos giminių beveik neliko, tik kelios senmergės tetulės, kurių Samanta akyse nebuvo regėjusi.

Šiaip ar taip nėštumas santuoką negrįžtamai pakeitė.

Jiedu su Malkolmu nesišnekėdavo, kada turės atžalų, tiksliau, Malkolmo manymu, *niekada*. Paaiškėjo, kad jis nenori, jog vaikai apsunkintų gyvenimą, o Sema tą sužinojo tik džiugiai pranešusi vyrui apie dviejų mėnesių nėštumą.

Tuo metu ji įtikinėjo save, kad čia tik nevalinga reakcija sužinojus, jog sulaukęs trisdešimt šešerių pirmąkart tapsi tėvu....